

Zadeva C-585/20

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

5. november 2020

Predložitveno sodišče:

Juzgado Contencioso-Administrativo n.º 2 de Valladolid (Španija)

Datum predložitvene odločbe:

22. september 2020

Tožeča stranka:

BFF Finance Iberia S.A.U

Tožena stranka:

Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León

JDO. CONTENCIOSO/ADMTVO. ŠT. 2

VALLADOLID

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno) [identifikacija sodišča, postopka in strank]

SKLEP

V VALLADOLIDU, dvaindvajsetega septembra dva tisoč dvajset.

DEJANSKO STANJE

PRVIČ.- V letih 2014–2017 so podjetja ALIFAX SPAIN S.L., BIOTRONIK SPAIN S.A., EVOMED SL, EXACTECH IBÉRICA SL, FERRING SA, GETINGE GROUP SPAIN S.L., GlaxoSmithKline S.A., JUSTE FARMA SLU, JUSTE SAQF, L.F. GUERBET SA, LABORATORIOS ERN S.A., LABORATORIOS NORMON, S.A., LABORATORIOS RUBIÓ S.A., Laboratorios ViiV Healthcare S.L., LELEMAN, S.L., MEDCOM TECH S.A., Merck, Sharp & Dohme de España S.A., NACATUR 2 ESPAÑA, S.L. PHARMA MAR, S.A., RECOLETAS CASTILLA LEON, SHIRE PHARMACEUTICALS

IBERICA SL, TEXTIL PLANAS OLIVERAS, S.A., y ZIMMER BIOMET SPAIN S.L izvajala dobave in opravljala storitve za zdravstvene centre, ki so odvisni od GERENCIA REGIONAL DE SALUD DE LA JUNTA DE CASTILLA Y LEON (nacionalna uprava za zdravje mestnega sveta Kastilje in Leona).

Slednja ob zapadlosti ni plačala računov, ki so jih izdala navedena podjetja.

DRUGIČ.- Družba BFF FINANCE IBERIA, S.A.U. je s pogodbami o prenosu denarnih terjatev od navedenih podjetij prevzela nekatere denarne terjatve, določene v neplačanih računih.

TRETIČ.- dne 31. maja 2019 je družba BFF FINANCE IBERIA, S.A.U. pri Gerencia Regional de Salud de la CONSEJERÍA DE SANIDAD DE LA JUNTA DE CASTILLA Y LEON vložila zahtevek za plačilo: 124.662,71 EUR glavnice, skupaj z ustreznimi zamudnimi obrestmi, kot so določene z ley 3/04 (zakon 3/04); 43.296,61 EUR zamudnih obresti, kot so določene z zakonom 3/04, v zvezi s tistimi računi, ki so bili že plačani, vendar po plačilnem roku[,] in 40 EUR stroškov izterjave za vse račune, ki niso bili plačani v zakonsko določenih rokih, navedenih v členu 8 zakona 3/2004.

Uprava ni plačala.

ČETRTIČ.- Družba BFF FINANCE IBERIA, S.A.U je vložila tožbo v upravnem sporu zaradi molka organa v zvezi z zahtevkom z dne 31. maja 2019.

[...](ni prevedeno) [nacionalne določbe, na katerih temelji tožba]

PETIČ.- Naknadno je vložila zahtevek, v katerem je navedla:

1. Naj se ugotovi, da je zadevni molk organa protipraven.
2. Naj se toženi upravi naloži plačilo naslednjih zneskov:
 - (a) 40 EUR za račun v zvezi s stroški izterjave.
 - (b) 51.610,67 EUR glavnice, skupaj z ustreznimi zamudnimi obrestmi do njihove dejanske izterjave v rokih, določenih z zakonom 3/2004.
 - (c) 43.626,79 EUR zamudnih obresti.
 - (d) zakonite obresti, ki so začele teči z zamudnimi obrestmi, od vložitve tožbe v upravnem sporu.
 - (e) Sodni stroški.

Predlaga, naj se SODIŠČU EVROPSKE UNIJE predloži predlog za sprejetje predhodne odločbe.

ŠESTIČ.- Dne 27. februarja 2020 je Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León predlog izpodbijala.

Predlaga, naj se zavrne.

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno) [procesni elementi po nacionalnem pravu]

DEVETIČ.- Pri reševanju tega spora to sodišče dvomi o razlagi prava Skupnosti, ki se uporablja, in skladnosti uporabljenega španskega prava z njim [...] (ni prevedeno).

DESETIČ.- Stranke v postopku in MINISTERIO FISCAL (državno tožilstvo) so bili pozvani, naj podajo stališča glede vsega, kar štejejo za primerno v zvezi z možnostjo predložitve vprašanja za predhodno odločanje na podlagi člena 267 POGODBE O DELOVANJU EVROPSKE UNIJE SODIŠČU EVROPSKE UNIJE, pri čemer so navedli:

Družba BFF FINANCE IBERIA, S.A.U, je ponovila svoje trditve, pri čemer povzeto navaja, da je JUZGADO CONTENCIOSO-ADMINISTRATIVO NUM. 2 DE VALLADOLID (upravno sodišče št. 2 v Valladolidu, Španija) zavezano predložiti vprašanje za predhodno odločanje [...] (ni prevedeno)

TOŽENA UPRAVA nasprotuje predložitvi vprašanja za predhodno odločanje.

DRŽAVNO TOŽILSTVO, ki je na obravnavani spor preneslo ugotovitve iz sodne prakse in pravne teorije – tako nacionalnih kot tudi skupnostnih – ugotavlja, da v tem primeru ne bi bilo niti potrebno niti ustrezno predložiti vprašanja za predhodno odločanje.

PRAVNA PRESOJA

PRVIČ.- [...] (ni prevedeno): [ponovitev dvoma sodišča]

1.- Člen 8 zakona 3/2004 (na katerega napotujega TRLCSP in LCSP), v svoji različici po sprejetju Direktive 2011/7/EU, določa:

1. „Kadar dolžnik zamuja pri plačilu, ima upnik pravico od njega izterjati 40 EUR fiksne zneska, ki se doda v vseh primerih in brez potrebe po izrecnem zahtevku glede na glavni dolg. Upnik je poleg fiksne zneska upravičen zahtevati odškodnino od dolžnika za kakršne koli ustrezno dokazane stroške izterjave, nastale zaradi dolžnikove zamude pri plačilu, ki so višji od zneska, navedenega v prejšnjem odstavku.“

[Tožeča] stranka meni, da je fiksni znesek 40 EUR dolgovan za vsak račun in ne za postopek.

2.- Zamudne obresti se začnejo zaračunavati po preteku tridesetih dni od datuma izdaje računa, saj je na navedeni datum izvajalec že opravil storitev v skladu s tem, kot je določeno v TRLCSP in LCSP.

V zvezi s tem je v uvodni izjavi 23 Direktive 2011/7/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o boju proti zamudam pri plačilih v trgovinskih poslih navedeno:

„[...] Dolgi plačilni roki in zamude pri plačilih državnih organov za blago in storitve vodijo do neupravičenih stroškov za podjetja. Zato je primerno uvesti posebna pravila za trgovinske posle dobavljanja blaga ali izvajanja storitev za državne organe s strani podjetij, zlasti glede plačilnih rokov, ki običajno ne bi smeli biti daljši od 30 koledarskih dni, razen če je v pogodbi izrecno dogovorjeno drugače [...] in če je to objektivno utemeljeno glede na posebno naravo ali značilnosti pogodbe, v nobenem primeru pa niso daljši od 60 koledarskih dni.“

Direktiva določa splošno pravilo, v skladu s katerim plačilni rok ne sme presegati 30 dni, na 60 dni pa se lahko podaljša le (i) ob izrecnem soglasju strank in (ii) kadar je to objektivno upravičeno glede na naravo ali značilnosti pogodbe.

Evropska Komisija, ki je dala pobudo za sprejetje Direktive 2011/7/EU, poleg tega opozarja, da morajo javni organi plačati v 30 dneh, v 60 dneh pa samo v izjemnih okoliščinah.

3.- DDV na podlagi izračuna obresti.

Direktiva 2011/7/EU o boju proti zamudam, iz katere izhaja sedanja različica zakona 3/2004, v svojem členu 2 „dolgovani znesek“ opredeljuje kot „glavni znesek, ki bi moral biti plačan v pogodbenem ali zakonskem plačilnem roku, vključno z veljavnimi davki, dajatvami, prelevmani ali taksami, navedenimi v računu ali drugi ustrezni zahtevi za plačilo“.

Ali je na podlagi razlage Direktive mogoče ugotoviti, da se v osnovo za izračun zamudnih obresti, ki jih priznava navedena direktiva, vključi DDV, ki se zaračuna za opravljeno storitev in katerega znesek se vključi na sam račun?

[...] (ni prevedeno) [tožena stranka meni, da ni treba vložiti predloga za sprejetje predhodne odločbe]

TRETJIČ.- PREDLOŽITEV VPRAŠANJA

Pravo Skupnosti, ki se uporablja na področju zamudnih obresti in nadomestila stroškov terjatve, je DIREKTIVA 2011/7/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA z dne 16. februarja 2011 o boju proti zamudam pri plačilih v trgovinskih poslih.

Njen člen 4(1) z naslovom „Posli med podjetji in javnimi organi“ določa:

„1. Države članice zagotovijo, da je v trgovinskih poslih, kjer je dolžnik državni organ, upnik po preteku roka, opredeljenega v odstavkih 3, 4 ali 6, upravičen do zakonitih obresti za zamudo pri plačilu, ne da bi bilo potrebno opozorilo, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) upnik je izpolnil svoje pogodbene in zakonite obveznosti; in
- (b) upnik dolgovanega zneska ni prejel pravočasno, razen če dolžnik ni odgovoren za zamudo.“

Člen 6 iste direktive z naslovom „Nadomestilo stroškov izterjave“ določa:

„1. Države članice zagotovijo, da je upnik upravičen od dolžnika prejeti najmanj fiksni znesek 40 EUR, kadar v trgovinskih poslih obresti za zamudo pri plačilu zapadejo v plačilo v skladu s členom 3 ali 4.

2. Države članice zagotovijo, da fiksni znesek iz odstavka 1 zapade v plačilo, ne da bi bilo potrebno opozorilo in kot nadomestilo za upnikove lastne stroške izterjave.

3. Upnik je poleg fiksne zneska iz odstavka 1 upravičen zahtevati razumno nadomestilo od dolžnika za kakršne koli stroške izterjave, nastale zaradi dolžnikove zamude pri plačilu, ki so višji od fiksne zneska. To bi lahko vključevalo med drugim stroške za najem odvetnika ali agencije za izterjavo dolgov.“

Nazadnje, člen 7(1) navedenega predpisa z naslovom „Nepošteni pogodbeni pogoji in prakse“ določa:

„1. Države članice zagotovijo, da je pogodbeni pogoji ali praksa glede dneva plačila ali plačilnega roka, obrestne mere za zamudo pri plačilu ali nadomestila stroškov izterjave bodisi neizvršljiv bodisi razlog za zahtevo odškodnine, če je skrajno nepošten do upnika.

Pri ugotavljanju, ali je pogodbeni pogoji ali praksa skrajno nepošten do upnika v smislu prvega pododstavka, se upoštevajo vse okoliščine, vključno z:

- (a) kakršnim koli velikim odstopanjem od dobre trgovske prakse, kar je v nasprotju z ravnanjem v dobri veri in poštenim ravnanjem;
- (b) naravo proizvoda ali storitve, ter
- (c) vprašanjem, ali ima dolžnik kakršen koli objektivni razlog za odstopanje od zakonite obrestne mere za zamudo pri plačilu, plačilnega roka iz člena 3(5), točke (a) člena 4(3), člena 4(4) in člena 4(6) ali od fiksne zneska iz člena 6(1).“

In v odstavkih 2 in 3 dodaja:

„2. Za namen odstavka 1 se pogodbeni pogoj ali praksa, ki izključuje obresti za zamudo pri plačilu, obravnava kot skrajno nepošten.“

„3. Za namen odstavka 1 se za pogodbeni pogoj ali prakso, ki izključuje nadomestilo za stroške izterjave iz člena 6, domneva, da je skrajno nepošten.“

ČETRTIČ.- Na tej točki ima navedeno sodišče, samo po sebi in ker jo je k temu napeljala[...] (ni prevedeno) [družba FINANCE IBERIA, S.A.U], kot rečeno, dvome v zvezi z rešitvijo tega spora.

Natančneje, **dvomi**, ki se pojavljajo in so predmet obravnave, so:

1.-Direktiva 2011/7/UE v členu 6 določa, da države članice zagotovijo, da je upnik upravičen od dolžnika prejeti najmanj fiksni znesek 40 EUR, kadar v trgovinskih poslih obresti za zamudo pri plačilu zapadejo v plačilo. Ta ureditev je bila prenesena v veljavno različico člena 8 zakona 3/2004. **DVOM SE POJAVLJA V ZVEZI Z VPRAŠANJEM, ALI JE TREBA 40 EUR UPOŠTEVATI ZA POSAMEZEN RAČUN ALI PA ZA CELOTNI ZAHTEVEK.** Če se sprejme prva razlaga, se postavlja vprašanje, ali je predpogoj za plačilo 40 EUR za posamezen račun ta, da tožeča stranka te račune posamično predloži v vseh svojih zahtevkih tako v upravnem postopku kot tudi v upravnem sporu, ali pa za tovrstno zahtevo zadostuje skupni in splošni zahtevek.

To vprašanje ni nesporno [...] (ni prevedeno) po mnenju številnih sodišč [...] (ni prevedeno).

2.- [...] (ni prevedeno) [ponovitev uvodne izjave 23 Direktive 2011/7]

[...] (ni prevedeno). [ponovitev splošnega pravila, določenega v Direktivi]

Člen 198.4 zakona 9/2017 določa plačilni rok 60 dni za vse primere in za vse pogodbe, pri čemer naj bi prvih 30 dni veljalo za potrditev, naslednjih dodatnih 30 dni pa za plačilo.

Ali je na podlagi razlage Direktive mogoče ugotoviti, da država članica lahko veljavno zakonsko določi 60-dnevni plačilni rok, za vse primere ter brez izrecnega soglasja in dodatne utemeljitve glede na naravo ali posebne značilnosti pogodbe? Ali je ta predpis v nasprotju z zgoraj navedenim pravom Skupnosti?

3.- [...] (ni prevedeno). Vključitev DDV v izračun obresti.

[...] (ni prevedeno) [ponovitev člena 2 Direktive] [...] (ni prevedeno) Ali je na podlagi razlage Direktive mogoče ugotoviti, da se v izračun zamudnih obresti, ki jih priznava navedena direktiva, vključi DDV, ki se zaračuna za opravljeno storitev in katerega znesek se vključi na sam račun? Ali pa je treba razlikovati in določiti, v katerem trenutku izvajalec plača davek davčni upravi?

- Ali bi izvajalec DDV za račune ali obračune del, ki so bili plačani z zamudo – zaradi česar nastanejo zamudne obresti – če bi plačal ustrezni DDV takrat, ko je bila opravljena storitev, to pomeni, da bi ga plačal vnaprej, imel pravico do zamudnih obresti na navedeni vnaprej plačani davčni znesek, pri čemer bi moral to dejstvo vsekakor dokazati.
- V nasprotnem primeru, [če] DDV-ja ne bi plačal vnaprej, ne bi bilo treba zaračunati zamudnih obresti za znesek, ki ni bil odtegnjen od njegovega premoženja, ker ni nobene škode, ki bi jo bilo treba povrniti.

To vprašanje ni nesporno, tako da si španska sodišča niso enotna glede razlage.

[...] (ni prevedeno) **[procesni element po nacionalnem pravu]** [...] (ni prevedeno) **IZREK**

Ob upoštevanju navedenega se postopek v tej zadevi prekine, zato da se SODIŠČU EVROPSKE UNIJE predložijo ta vprašanja za predhodno odločanje:

„Ob upoštevanju določb členov 4(1), 6 ter 7(2) in (3) Direktive 2011/7/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o boju proti zamudam pri plačilih v trgovinskih poslih:

Ali je treba člen 6 Direktive razlagati tako, da se 40 EUR v katerem koli primeru povrne za vsak račun, kadar je upnik posamično predložil račune v svojih zahtevkih v upravnem postopku ali v upravnem sporu, ali pa se teh 40 EUR povrne za posamezen račun v vsakem primeru, čeprav so bili vloženi zahtevki skupni in splošni?

Kako je treba razlagati člen 198.4 zakona 9/2017, ki določa plačilni rok 60 dni za vse primere in za vse pogodbe, pri čemer naj bi prvih 30 dni veljalo za potrditev, naslednjih dodatnih 30 dni pa za plačilo, glede na to, da je v uvodni izjavi 23 Direktive navedeno:

„[...] Dolgi plačilni roki in zamude pri plačilih državnih organov za blago in storitve vodijo do neupravičenih stroškov za podjetja. Zato je primerno uvesti posebna pravila za trgovinske posle dobavljanja blaga ali izvajanja storitev za državne organe s strani podjetij, zlasti glede plačilnih rokov, ki običajno ne bi smeli biti daljši od 30 koledarskih dni, razen če je v pogodbi izrecno dogovorjeno drugače [...] in če je to objektivno utemeljeno glede na posebno naravo ali značilnosti pogodbe, v nobenem primeru pa niso daljši od 60 koledarskih dni.“[?]

Kako je treba razlagati člen 2 Direktive? Ali je na podlagi razlage Direktive mogoče ugotoviti, da se v izračun zamudnih obresti, ki jih priznava navedena direktiva, vključi DDV, ki se zaračuna za opravljeno storitev in katerega znesek se vključi na sam račun? Ali pa je treba razlikovati in določiti, v katerem trenutku izvajalec plača davek davčni upravi?

[...] (ni prevedeno).

[...] (ni prevedeno) [sklicevanje na sporočilo o odločbi in njeno neizpodbojnost ter podpisi]

DELOVNI DOKUMENT